

Dzieje Słowian i świata na tle religii – 85

16 marca 2025

Huna w prorocत्वach Izajasza

Izajasz urodzony około 736 roku p.n.e., miał swoje wizje, a jego prorocтва zostały zapisane pismem paleohebrajskim. Wybrane słowa z prorocत्व Izajasza, po przetłumaczeniu na język kodu niosą informację dotyczącą huny, które nawiązują do późniejszych relacji zapisanych greką w ewangeliach.

Od III w pne Aleksandria w Egipcie, w której się osiedliło wielu Judajczyków i Żydów stała się światowym ośrodkiem nauki i to właśnie tam powstała większa część literatury gnostyckiej, często zawierającą zakodowaną Hunę. Tam też znajdował się zapisany po grecku zbiór mów Jezusa. Tam też dokonano tłumaczenia literatury gnostyckiej z greki na język koptyjski.

Z analizy materiału zawartego w „Księdze Izajasza” wynika, że nawet w czasie głoszenia prorocत्व mogło istnieć misterium oparte na hunie. Użyte słowa kodowe wyraźnie wskazują, że znajomość podstawowych zasad huny wtedy istniała. Dlatego o wiele łatwiej jest uporządkować materiał zawarty w „Biblii” jako część misterium, niż łączyć go jednoznacznie z życiem Jezusa, który urodził się zgodnie z prorocत्वami, został ukrzyżowany, a potem został Przemieniony i Wniebowstąpił.

Można by się zastanawiać, czy historia życia Jezusa nie powstała już w czasach Izajasza, choć nie została w pełni rozwinięta i zapisana. Gdyby nie podkreślanie przez autorów ewangelii faktu, że Jezus żył i umarł, by dokładnie spełnić prorocтва, i gdyby nie to, że także Paweł z Trasu poszedł tą samą drogą, być może nigdy nie powstałoby przekonanie o

związku pomiędzy Mesjaszem, którego nadejście mgliście przepowiadał Izajasz, i człowiekiem o imieniu Jezus. Najpierw odgrywającym rolę Mesjasza, a później duchowego przywódcy, który odrzucił wszelkie ziemskie dobra i pokusy.

Opierając się na tym co mówi kod należy podzielić proroctwa Izajasza na dwie części. Część pierwsza pasuje do pierwszej części misterium, odpowiadającej opisowi zwiastowania w ewangelii. Część druga odpowiada drugiej części misterium, w którym Jezus cierpi i umiera na krzyżu. Są to proroctwa dotyczące cierpień i wywyższenia sługi pańskiego zawarte w rozdziałach 52 i 53 „Księgi Izajasza”. Prorocze słowa z tych dwóch rozdziałów pasują do misterium wtajemniczenia huny. Taki podział proroctw jest pewnym uproszczeniem przyjętym dla analizy materiału, gdyż w ewangeliach znajdują się cytaty z czterdziestu siedmiu rozdziałów „Księgi Izajasza”, oraz są okazjonalne nawiązania do innych ksiąg „Starego testamentu”.

Prologiem jest rozdział 6 „Księgi Izajasza”, w którym użyte słowa kodowe służą do tego, by kandydaci do wtajemniczenia dowiedzieli się o istnieniu wyższego Ja, a nie służą jako przepowiednia narodzin, posłannictwa i śmierci Jezusa.

Izajasz przedstawiał znaczenie wewnętrzne i zewnętrzne swoich proroctw. W znaczeniu zewnętrznym wskazuje że Pan nie chce, by ludzie zrozumieli jego słowa. Oznacza to, co dla wtajemniczonych w Hunę jest jednoznacznym stwierdzeniem fakt, iż istnieją nauki wewnętrzne ukryte za zewnętrznymi i należy przedstawiać je tak, by tylko wtajemniczeni mogli je zrozumieć. „Idź i mów do tego ludu: Słuchajcie pilnie, lecz bez zrozumienia, patrzcie uważnie, lecz bez rozeznania. Zatwardź serce tego ludu, znieczul jego uszy, zaślep jego oczy, iżby oczami nie widział ani uszami nie słyszał, i serce jego by nie pojęło, żeby się nie nawrócił i nie był uzdrowiony” (Iz 6:9-10).

Kluczem do kodu jest tutaj słowo nawrócić, które znaczy także zawrócić, zmienić i szukać. Możemy z tego wnioskować, że

według huny, dopóki ktoś nie ma za sobą wielu reinkarnacji i nie rozwinął się wystarczająco, by przyjąć nauki wewnętrzne, lepiej będzie, jeżeli pozna proste prawdy o miłości bliźniego i życzliwości, które stanowią ideał łatwo zrozumiały dla każdego. Sens tego fragmentu polega na tym, że tajemną wiedzę huny powinno się troskliwie przechowywać, by osoba, która nie jest jeszcze gotowa na przyjęcie ukrytych znaczeń, nie podejrzewała ich istnienia i nie traciła czasu na ich rozszyfrowanie.

Można zauważyć, że tajemniczy autorzy rozmaitych relacji, od czasów Izajasza i prawdopodobnie wcześniej do czasów Jezusa, prawie tysiąc lat później, zgodnie podtrzymują ten sam zakodowany schemat nauczania i czynów, którego używał Jezus.

W „Ewangelii wg świętego Mateusza” (13:10-15) czytamy: „Przystąpili do niego uczniowie i zapytali. Dlaczego w przypowieściach mówisz do nich. On im odpowiedział. Wam dano poznać tajemnicę królestwa Niebieskiego, im zaś nie dano. Bo kto ma (klucz do kodu huny), temu będzie dane, i nadmiar mieć będzie, kto zaś nie ma temu zabiorą również to co ma. Dlatego mówię do nich w przypowieściach, że otwartymi oczami nie widzą i otwartymi uszami nie słyszą ani nie rozumieją. Tak spełnia się na nich przepowiednia Izajasza”.

Nie wiemy, czy wizja Izajasza dotycząca przyjścia Jezusa była prawdziwym prorocstwem, czy też na podstawie słów Izajasza określono ogólny zarys takiego życia. Widzimy jednak, że prosta i podstawowa huna Izajasza w zastosowaniu do życia Jezusa została znacznie poszerzona.

Rozdział 9 „Księgi Izajasza” jest ogólnie przyjmowany jako zapowiadający przyjście Jezusa: Zakodowane fragmenty znajdują się w wersetach 1 i 5. „Naród kroczący w ciemnościach ujrzał światłość wielką” (Iz 9:1). Jest to huna, ponieważ ciemność symbolizuje wczesne stadia rozwoju w kolejnych reinkarnacjach, przez które ludzie muszą przejść, zanim staną się gotowi na poznanie światła, czyli wyższego Ja. „Albowiem dziecię się nam

narodziło, Syn został nam dany, na jego barkach spoczęła władza. Nazwano Go imieniem Przedziwny Doradca, Bóg Mocny, Odwieczny Ojciec, Księżę Pokoju” (Iz 9:5). Nie wiemy czy chodziło o czasy obecne Izajaszowi czy czasy za kilka stuleci. Został on dany teraz i teraz jest Księciem Pokoju.

Jego naturę określają jego wymienione imiona. Wynika z nich, że chodzi o wyższe Ja, Jest ono przez cały czas obecne i jest częścią człowieka składającego się z trzech Ja. Czyli z pary boskich rodziców oraz z niższego i średniego Ja, które symbolizuje Syn (a w domyśle też Córka). Wyższe Ja ma dane w darze Syna i Córki którymi się opiekuje. Syn i Córka przechodzą razem do poziomu wyższego Ja na koniec całego cyklu reinkarnacji. Władza to królestwo niebieskie z nauk Jezusa, słowo to symbolizuje wyższe Ja.

Pokój w kodzie znaczy rzucać cień lub chronić. Księżę Pokoju, czyli wyższe Ja żyje w ciele widmowym (energetycznym), rzuca cień na parę niższych Ja czyli Syna i Córki i ich chroni. Przedziwny oznacza w kodzie odesłać wodę i odbijać światło. Oznacza przesłanie kształtów myślowych w strumieniu many (energii), którą symbolizuje woda, do wyższego Ja podczas modlitwy huny. A wyższe Ja zwraca, czyli odbija energię podnosząc ją do wyższego poziomu energetycznego w celu pobłogosławienia zespołowi niższego i średniego Ja. Słowo doradca ma podobne znaczenie jak słowo przedziwny.

Dzięki analizie kodu można się przekonać że Izajasz w swoich prorocत्वach przedstawionych w rozdziale 6 nie miał na myśli ani Jezusa ani Mesjasza. Twierdzenie Kościoła że przyjście Jezusa jako Mesjasza zostało dokładnie przepowiedziane nie jest adekwatne do prorocत्व.

Tak, Księżę Pokoju z prorocत्व Izajasza jak i Jezus, odgrywali misterium związane z procesem reinkarnacji oraz z nawiązaniem kontaktu człowieka z jego wyższym Ja, czyli przedstawiali misterium i tajemnicę huny.

Królestwem niebieskim lub królestwem bożym Jezusa był poziom wyższego Ja, jaki człowiek osiąga po przejściu całego cyklu reinkarnacji na ziemi. I to jest ostateczne zbawienie każdego człowieka. Nie chodziło mu ani o budowanie materialnego królestwa mesjańskiego na ziemi, ani o zmartwychwstanie ciała, ale chodziło mu tylko o zmartwychwstanie duchowe na nowym poziomie życia duchowego, czyli na poziomie wyższego Ja.

Ciąg dalszy nastąpi

Autorstwo: Stan Rzeczy

Ilustracja: WolneMedia.net (CC0)

Źródło: WolneMedia.net